گور چون شاه را بدید فرار — آمد از دور و در خزید بغار

شه و لشکر بماره در گردش — گور در ان شکنجهای غار بزور

چون خدر را بدید بشتابی — بافت کنجی و برد در دم چنگ

خیره رانی نماند چیزی هم — چون بسی روی بسته برد بهم

گور خود را چو گور در خم دید — رفت ازان گورخانه پای کشید

شاه بر قفل کنج یافت کلید — آرزوها ز کنج خانه بدید

آمد از شکنهای غار برون — گشت جویای شاه در راه خون

مرد و چشمه دران دو چشم نشست — پیش او بر آفرینش بست — بد و نوک سنان شه شاه — شده شد چشم اژدهای سیاه

چونکه میدان اژدها شد تنگ — شه در آمد با ژدها چو نهنگ — تا بخی راند بر کلوش دلیر — چون برانداخ کور پنجهٔ شیر

اژدها را درید کام و گلو — تاخ هشت مشت شش بهلو — بانگی از اژدها بر آمد سخت — در سر افتاد چون ستون از درخت

شه شتر سید از ان شکنج شکوه — ابر کی ترسد از کریوهٔ کوه — سر آهن برید از سر مین — کشته و سر برید به دشمن

از سرش بر شکافت تا بدمش — بچه گور دید در شکمش — ی گمان شد که گور کین آمدش — خواند شه راز بهر کینهٔ خویش

جنبری کرد پیش یزدان پشت — کار ژدها کشت و ژدها هش نکشت — خواست تا پای در ستور آرد — رخش در صید گاه گور آرد